

UDHËZIM
Nr.7, datë 9.8.2006

PËR PROCEDURAT TATIMORE NË REPUBLIKËN E SHQIPËRISË

Në mbështetje të nenit 102 pika 4 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe në zbatim të nenit 74 të ligjit nr.8560, datë 22.12.1999 “Për procedurat tatimore në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar, Ministri i Financave

UDHËZON:

1. Pas shkronjës “e” të pikës 1.3 të udhëzimit nr.2, datë 30.1.2006 “Për procedurat tatimore”, shtohet pika “f” me këtë përmbajtje:

f. Verifikon në vend numrin e punonjësve të punësuar te punëdhënësi dhe vendos penalitetet që kanë të bëjnë me mosregjistrimin ose mosdeklarimin e punonjësve për sigurimet shoqërore e shëndetësore. Për çdo punonjës të padekluarur në administratën tatimore (përfshirë dhe punonjësit e papaguar të familjes me të cilët i vetëpunësuar punon e bashkëjeton), përveç detyrimit për pagimin e shumës përkatëse të kontributeve të sigurimeve, shoqërore e shëndetësore, të papaguara, apo të tatimeve të papaguara, subjekti tatimpagues dënohet me 10 000 (dhjetë mijë) lekë gjobë. Në këtë rast, gjoba vendoset në vend nga punonjësi i policisë tatimore apo çdo punonjës tjetër i administratës tatimore, të autorizuar me shkrim për këtë qëllim.

Vlerësimi i shumës së kontributeve apo i shumës së tatimeve, që duhet të paguajë tatimpaguesi, në këto raste, bëhet nga punonjësit e vlerësimit, në bazë të të dhënave të punonjësve të policisë tatimore apo të çdo punonjësi tjetër të administratës tatimore, të autorizuar me shkrim për kontrollin e numrit të punonjësve.

Punonjësi i policisë tatimore apo çdo punonjës tjetër i administratës tatimore, i autorizuar me shkrim për kryerjen e verifikimeve te subjekti, verifikon në vend numrin e punonjësve të punësuar, të cilin e krahason me të dhënat e mëposhtme:

a) Shënimet në regjistrin që punëdhënësi mban në mbështetje të vendimit të Këshillit të Ministrave nr.594, datë 22.12.1997 “Për regjistrin që mban punëdhënësi për punëmarrësit e tij”, i ndryshuar.

b) Të dhënat e listëpagesave (borderove) origjinale.

c) Deklarimet për numrin e punonjësve në organet tatimore.

d) Vlerësimin e vendeve të punës, duke mbajtur parasysh kryesisht: llojin dhe natyrën e aktivitetit, ambientet ku kryhet aktiviteti, vendndodhjen, ndërthurjen me njësitë ose filialet e të njëjtit subjekt, volumin e punës, vlerësimin për numrin e punonjësve të nevojshëm për të përballuar volumin e punës, gjendjen ose jo prezent të të gjithë punonjësve në vendet e punës, vazhdimin e punës gjatë 24 orëve, sezonalitetin ose jo të aktivitetit, krahasimin me subjektet e tjera që kryejnë të njëjtin aktivitet, punimet dhe shërbimet e ndryshme që mund të kryhen nga subjekte të tjera nënkontraktore, punimet dhe shërbimet e ndryshme që kryhen nga punonjës të caktuar gjatë natës, ballafaqimi me lejen e organit përkatës të pushtetit vendor për zhvillimin e aktivitetit gjatë orëve të natës, vlerësimi i volumit të punimeve të kryera, të cilat dukshëm nuk mund të kryhen pa një numër minimal punonjësish. Rezultatet e çdo verifikimi dokumentohen duke lënë edhe detyrat përkatëse për subjektin.

2. Pika 2.1. “Regjistrimi i tatimpaguesve ndysohet si më poshtë:

a) Për t’u pajisur me certifikatë tatimore, tatimpaguesi duhet të paraqesë vetëm vendimin e gjykatës dhe të plotësojë formularin “Kërkesë për regjistrim”. Administrata tatimore përpunon formularin e kërkesës për regjistrim brenda 5 ditëve nga data e paraqitjes së tij dhe lëshon certifikatën tatimore për tatimpaguesin.

Një person që nuk kërkon të pajiset me Certifikatën e Ushtrimit të Veprimtarisë dhe ushtron në fakt veprimtari, nuk është i përjashtuar nga përgjegjësia tatimore. Në këtë rast, personi është objekt

i sanksioneve, në bazë të dispozitave të këtij ligji dhe të ligjeve të tjera tatimore, për ushtrim veprimtarie pa leje, në përputhje me përcaktimet e bëra në pikën 3.1.2. të këtij udhëzimi. Nëse tatimpaguesi nuk pajiset me certifikatë tatimore brenda 5 (pesë) ditëve, ai quhet i regjistruar.

b) Tatimpaguesit e kanë selinë qendrore aty ku ushtrojnë tërësisht biznesin apo pjesën më të madhe të veprimtarisë së biznesit. Nëse biznesi ushtrohet vazhdimisht në dy apo më shumë vende biznesi, atëherë selia qendrore e tatimpaguesit është aty ku kryhet pjesa më e madhe e veprimtarisë biznesore (shërbim, tregti, etj.), pra aty ku efektivisht dhe faktikisht kryhet biznesi pavarësisht nga selia e treguar në aktin e themelimit të tatimpaguesit. Megjithatë, kur gjatë veprimtarisë biznesore fitohet një tender, merret një leje, lidhet një kontratë e ligjshme apo fitohet e drejta për kryerjen e një veprimi të ngjashëm me to, dhe për rrjedhojë veprimtaria biznesore, përkohësisht, mundet të pësojë rritje në një vend biznesi i cili nuk është deklaruar si seli qendrore, atëherë, vetëm në këtë rast, tatimpaguesi nuk ka detyrim të deklarojë si seli qendrore këtë vend biznesi, në të kundërt ky vend biznesi përbën selinë qendrore dhe duhet deklaruar si e tillë nga tatimpaguesi. Në rast se tatimpaguesi nuk deklaron, për sa më sipër brenda afatit të përcaktuar në pikën c) më poshtë, atëherë organet tatimore njoftojnë tatimpaguesin për të zhvendosur selinë vullnetarisht, në të kundërt organeve tatimore u lind e drejta për të ndërmarrë veprime administrative për zhvendosjen e selisë.

Personat juridikë e fizikë me qarkullim vjetor më të vogël se kufiri i regjistrimit për tatimin mbi vlerën e shtuar, tatimpagues të taksës vendore mbi biznesin e vogël, përveç vendimit të gjykatës dhe lejes së ushtrimit të veprimtarisë të lëshuar nga njësia përkatëse e qeverisjes vendore, paraqesin edhe kërkesën për regjistrim duke plotësuar formularin përkatës sipas modelit bashkëngjitur këtij udhëzimi. Ato duhet të plotësojnë gjithashtu dhe çdo kërkesë tjetër të përcaktuar në ligjin “Për taksën vendore mbi biznesin e vogël”.

Certifikata e Ushtrimit të Veprimtarisë së tatimpaguesit është e përhershme dhe merret në momentin e krijimit dhe të regjistrimit për herë të parë të tatimpaguesit dhe nuk përsëritet çdo vit.

Për administrimin e kërkesave për regjistrim të tatimpaguesve hapet një regjistër i veçantë siç përcaktohet në manualin përkatës të regjistrimit.

c) Të gjithë tatimpaguesit janë të detyruar t’i njoftojnë organeve tatimore ndryshimet e mëposhtme:

- ndryshimin e emrit;
- ndryshimin e adresës së selisë;
- ndryshimin e adresës së filialeve, degëve apo njësive;
- ndryshimin në formën juridike;
- krijimin ose hapjen e filialeve, degëve apo njësive të reja;
- ndryshimet në llojin e veprimtarisë ekonomike.

Njoftimi bëhet brenda 30 ditëve nga data në të cilën tatimpaguesi ka bërë ndryshimet e mësipërme.

d) Regjistrimi i ortakërive

Ortakëritë janë forma të veçanta të organizimi të personave që bien dakord për të kryer së bashku veprimtari të përkohshme, me qëllime fitimi.

Ortakëritë nuk krijohen si persona juridikë më vete, në format e parashikuara nga ligji “Për shoqëritë tregtare”, nga Kodi Civil apo nga ligje të tjera të veçanta. Si të tilla, ato nuk krijohen me vendim gjykatë dhe as nuk regjistrohen në gjykatë. Për këtë arsye, për regjistrimin e tyre si tatimpagues në organet tatimore, ortakëritë nuk janë të detyruara të fitojnë më parë personalitet juridik (të drejtë juridike për të ushtruar veprimtari) dhe as të detyruara të paraqesin vendimin përkatës të gjykatës në këto organe. Nga ana tjetër, ato janë të detyruara të respektojnë çdo kërkesë tjetër të përcaktuar më lart lidhur me regjistrimin në organet tatimore, si dhe çdo tatimpagues tjetër.

e) Regjistrimi i organizatave jofitimprurëse.

Organizatave jofitimprurëse, fondacionet, njësitë e zbatimit të projekteve dhe organet e tjera të ngjashme që kryejnë veprimtari fetare, humanitare, bamirëse, shkencore ose arsimore që nuk kanë për qëllim fitimin, janë të detyruara të regjistrohen në organet tatimore dhe të pajisen me certifikatë tatimore. Për t’u pajisur me certifikatë tatimore, personat e mësipërm duhet të paraqesin në organet tatimore vendimin e gjykatës që miraton regjistrimin e tyre, aktin e themelimit, statutin,

aktmarrëveshjen me Institutin e Sigurimeve Shoqërore dhe informacione të tjera, duke plotësuar “Formulari i kërkesës për regjistrim”, forma e të cilit është sipas modelit bashkëngjitur këtij udhëzimi. Organet tatimore mbajnë një regjistër të veçantë për evidentimin e këtyre personave, duke i konsideruar ato për efekte fiskale si tatimpagues pasivë. Këto organizata janë të detyruara të njoftojnë organet tatimore, me anë të një deklarate, për çdo ndryshim të mëvonshëm që lidhet me emrin, adresën e selisë dhe të degëve, formën juridike, etj., siç përcaktohet në pikën “c” të pikës “2.1.1” të këtij udhëzimi.

Organizatat jofitimprurëse (OJF), fondacionet, njësitë e zbatimit të projekteve dhe organet e tjera të ngjashme që kryejnë veprimtari fetare, humanitare, bamirëse, shkencore, ose arsimore, dhe që, krahas aktivitetit të tyre me karakter fetar, humanitar, bamirës, shkencor ose edukativ, kryejnë edhe aktivitete të tjera të karakterit ekonomik, janë të detyruara t’i regjistrojnë veçmas këto aktivitete në organet tatimore, njëllor si çdo tatimpagues tjetër që ushtron veprimtari ekonomike, siç përcaktohet në shkronjën “a” dhe “b” të pikës 2.1.1 të këtij udhëzimi. Duke filluar nga viti ushtrimor 2006, të gjitha organizatat jofitimprurëse janë të detyruara të dorëzojnë në organin tatimor brenda datës 31 mars të vitit në vazhdim bilancin e ushtrimit të aktivitetit të tyre.

f. Evidentimi i tatimpaguesve të peregjistruar

Për tatimpaguesit e identifikuar nga punonjësit e administratës tatimore, qendrore dhe vendore, që ushtrojnë veprimtari pa u regjistruar në administratën tatimore, krijohet dhe mbahet një regjistër shtesë, që shoqëron regjistrin bazë të tatimeve. Në këtë regjistër shënohen të dhënat e subjekteve të identifikuar nga Policia Tatimore, por të peregjistruar në administratën tatimore. Të dhënat e këtij regjistri janë si më poshtë:

- Emri i tatimpaguesit;
- Adresa e tatimpaguesit;
- Data e njoftimit ose e konstatimit;
- Data e plotësimit të regjistrimit;
- NIPT-i.

3. Pika 2.1.2. shfuqizohet.

4. Ky udhëzim hyn në fuqi me botimin në Fletoren Zyrtare.

MINISTRI I FINANCAVE
Ridvan Bode